طلوع
روزنامه

منطقه جنوب ایران (فارس/خوزستان/بوشهر/کهگیلویه و بویراحمد/هرمزگان)

آدرس سایت: www.tolounews.com پست الکترونیک: toloudaily@gmail.com

پنجشنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۴ ○ ۱۸ شوال ۱۴۴۶ ○ ۱۷ آوریل ۲۰۲۶ ○ سال سی ام ○ شماره ۴۱۷۶ ○ بها ۲۵۰۰۰ تومان

مشاور عالی و مدیر کل حوزه استاندار فارس:

توجه به ورزش در مدارس راهکاری اثربخش برای رهایی از افسردگی

۴

سرپرست شرکت شهرک‌های صنعتی فارس خبرداد؛

واگذاری راهبری ۲۱ شهرک و ناحیه صنعتی در استان

۲

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس:

دولت نمی‌تواند به زور مانع گرانی شود

۱

تحلیل این خبر را در ستون «تحلیل خبر» بخوانید

ادامه بحران دارو و درمان؛

شش برابر شدنِ قیمتِ ارز دارودر سال جاری

*بازنشستگانی که ترک درمان می‌کنند!

*رئیس سازمان غذا و دارو اعلام کرده است: با توجه به حذف ارز ترجیحی ۴۲۰۰ تومانی از ابتدای امسال، نرخ جدید تخصیصی برای واردات دارو و تجهیزات پزشکی ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین شده است. یعنی گران شدن شش برابری دارو

۱

روزنامه طلوع گزارش می‌دهد؛

رویداد بزرگداشت سعدی در آینه تاریخ و هنر شیراز

۴

توانیر:

تغییر ساعت کاری ادارات در تابستان، امسال هم اجرایی می‌شود

۲

فرمانده کل انتظامی کشور در شیراز خبرداد؛

تداوم هوشمندسازی پلیس با اجرای سند معماری فراجا

۴

مدیرکل ورزش و جوانان استان بوشهر:

نرخ جدید افزایش شهریه‌های هیئت ها و باشگاه‌ها تا پایان اردیبهشت ماه رسماً اعلام می‌شود

۷

یادداشت روز

تحلیل خبر

وحید جعفری زاده

تاوانی که در نهایت مردم باید بپردازند

اینکه بازار با دستور و بخش‌نامه‌های دولتی قابل مدیریت نیست و بازار الزاماً از سیاست‌های قیمت‌گذاری دولتی تبعیت نمی‌کند، نکته‌ای است که اقتصاددانان بر آن صحه می‌گذارند، بنابراین می‌توان تأیید کرد که تا وقتی در کشور ثبات نرخ ارز به عنوان یکی از عوامل مؤثر بر تولید اتفاق نیفتد، طبعاً نوسانات قیمت اقلام مصرفی مردم نیز اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. اما این تصور که بگوییم تصمیمات و سیاست‌های اقتصادی دولت هیچ تاثیری بر بازار و در نهایت معیشت مردم ندارد، نیز تصوری ناصواب و مخدوش است. به عنوان مثال در مورد همین افزایش قیمت اقلام مصرفی مردم، تغییر نرخ ارز نیمایی به توافقی و افزایش بیش از ۴۰ درصدی نرخ ارز (البته تا امروز)، تاثیری مستقیم و ملموس در بازار و قیمت‌ها می‌گذارد که در نقطه آخر نیز به معیشت و جیب مردم ختم می‌شود.

مسئله قابل تأمل اینجاست که نسخه‌هایی که تصمیم گیران و مسئولان برای اقتصاد تجویز می‌کنند و تصمیماتی که می‌گیرند، حداقل در یکی دو دهه اخیر نه تنها حلال مشکلات نبوده، بلکه آثار سوء آن گریبانگیر عامه مردم شده است. فارغ از اینکه اصل این تصمیمات اشتباه بوده یا شیوه اجرا نادرست بوده، به هر حال و در نهایت، مردم تاوان این تصمیم‌گیری‌ها را داده و می‌دهند. این مورد صرفاً تنها به مسئله تعیین قیمت ارز و عدم توانایی در کنترل تورم محدود نمی‌شود، بلکه موارد متعدد و مشابه دیگری نیز وجود دارد که در واقع مردم هزینه تصمیمات و ناکارامدی ها را پرداخت کرده‌اند. به عنوان مثال در مسئله اخذ مالیات از خرید و فروش ملک و کالاهای سرمایه‌ای که دولت، مردم را در معاملات به دلیل افزایش نرخ مسکن و کالاهای سرمایه‌ای و عدم توانایی خود در کنترل تورم با اخذ مالیات جریمه می‌کند. یا در مسئله ناترازی صندوق‌های اعتباری و برخی بانکها که مردم متضرر شده‌اند یا در مورد لغو مجوز واردات خودرو و لوازم خانگی یا در ناترازی های انرژی و... در همه این موارد، به جای آنکه تصمیم گیران و مجریان پاسخگوی تصمیمات اشتباه و ناکارامدی خود باشند، این مردم هستند که ضرر می‌کنند و باید تاوان بدهند.

مع الاسف چنین مواردی نه یک بار، بلکه به کرات و بارها رخ می‌دهد و با اینکه در مواردی مانند تک نرخی و چند نرخی کردن قیمت ارز و سوخت تجربه شکست قبلی وجود دارد، باز هم می‌بینیم که این تصمیمات تکرار می‌شوند؛ گویی که چنین روشی، به یک الگوی تکرار شونده در مدیریت کشور بدل شده و هیچ‌گونه پاسخگویی و اقناع افکار عمومی هم وجود ندارد. نباید فراموش کرد که نتیجه چنین اتفاقاتی، تشدید بی اعتمادی و کاهش سرمایه اجتماعی است.

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس:

دولت نمی‌تواند به زور مانع گرانی شود

مصطفی پوردهقان افزود: بخش دیگری از آنچه سبب افزایش کنونی قیمت کالاهای مصرفی در بازار شده اثرات روانی برآمده از تغییر نرخ ارز است، زیرا تولیدکننده با این تغییر انتظار تورمی پیدا می‌کند و پیش‌بینی می‌کند که هزینه نهایی تولید او افزایش پیدا خواهد کرد.

یک عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس، گفت: تا وقتی در کشور ثبات نرخ ارز به عنوان یکی از عوامل مؤثر بر تولید اتفاق نیفتد نوسانات قیمت اقلام مصرفی مردم را خواهیم داشت.

به گزارش ایلنا، مصطفی پوردهقان، اظهار داشت: با تغییر ارز نیمایی به ارز بازار توافقی و تغییر نرخ ارز تخصیصی به تولید از حدود ۴۰ به حدود ۷۰ هزار تومان افزایش قیمت کالاهای مصرفی مردم طبیعی است و دولت نمی‌تواند با جریمه و تنبیه قیمت‌ها را کاهش دهد.

وی درباره افزایش قیمت کالاهای مصرفی مردم در سال جدید و عدم نظارت کافی دولت بر قیمت خرده‌فروشی‌ها گفت: در بازار این رقابت میان تولیدکنندگان است که قیمت را مشخص می‌کنند در نتیجه قیمت واقعی در بازار از این طریق و البته بر حسب هزینه‌های تولید مشخص می‌شود. وی ادامه داد: در کشور ما به این دلیل که بسیاری از مواد اولیه تولید و کالاهای واسطه‌ای از طریق واردات تأمین می‌شود قیمت آنها از نوسانات نرخ ارز تأثیر می‌پذیرد در چنین شرایطی دولت ارز نیمایی را به ارز بازار توافقی تغییر داده و نرخ آن را از حدود ۴۰ هزار تومان تا حوالی ۷۰ هزار تومان بالا برده است؛ دولت این اقدام را با هدف مبارزه با رانت حاصل از شکاف نرخ ارز نیمایی و بازار آزاد و یا به هر دلیل دیگری انجام داده باشد در نهایت نرخ ارز تخصیصی به تأمین مواد اولیه تولید را افزایش داده و در چنین شرایطی طبیعی است که این تغییر قیمت اثر خود را بر قیمت نهایی کالاهای مصرفی مردم بگذارد.

وی افزود: بخش دیگری از آنچه سبب افزایش کنونی قیمت کالاهای مصرفی در بازار شده اثرات روانی برآمده از تغییر نرخ ارز است، زیرا تولیدکننده با این تغییر انتظار تورمی پیدا می‌کند و پیش‌بینی می‌کند که هزینه نهایی تولید او افزایش پیدا خواهد کرد.

پوردهقان ادامه داد: در چنین شرایطی از دولت انتظار می‌رود بازار را کنترل کند و دولت هم از طریق نهادهایی مانند ستاد تنظیم بازار و از این قبیل اقدام به این کار در واحدهای بنکدار و خرده‌فروش می‌کند، اما این راه‌حل درست برخورد با افزایش قیمت نیست و دولت در شرایطی که تولیدکننده چاره‌ای جز افزایش قیمت ندارد نمی‌تواند با جریمه و تنبیه قیمت کالاهای مصرفی را کاهش دهد و بیشترین کاری که از دولت برمی‌آید. این است که در یک بازه زمانی محدود و در روزهای ماه مبارک رمضان و نوروز بتواند در بازار دخالت و قیمت‌ها را کنترل کند؛ اقتصاد ما یک اقتصاد کمونیستی نیست که در آن ماموران ارگان‌های دولتی هر روز بر عملکرد فروشندگان نظارت داشته باشند.

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس تصریح کرد: تا وقتی در کشور ثبات نرخ ارز به عنوان یکی از عوامل مؤثر بر تولید اتفاق نیفتد نوسانات قیمت اقلام مصرفی مردم را خواهیم داشت، ثبات در نرخ ارز نیز نیاز به ثبات سیاسی دارد و بی‌ثباتی کنونی در نرخ ارز است که به افزایش نرخ تورم دامن زده و به شدت مردم شریف ایران را در تنگنا قرار داده است. اما تا وقتی ثبات در سیاست‌های دولت برقرار نباشد تورم مهار نمی‌شود و امیدواریم با اتفاقاتی که به تازگی در روابط بین‌الملل ایران رخ داده از شدت فشارهای وارد بر مردم کاسته شود.

تحلیل این خبر را در ستون «تحلیل خبر» بخوانید

ادامه بحران دارو و درمان؛

شش برابر شدنِ قیمتِ ارز دارودر سال جاری

بازنشستگانی که ترک درمان می‌کنند!

رئیس سازمان غذا و دارو اعلام کرده است: با توجه به حذف ارز ترجیحی ۴۲۰۰ تومانی از ابتدای امسال، نرخ جدید تخصیصی برای واردات دارو و تجهیزات پزشکی ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین شده است. یعنی گران شدن شش برابری دارو

شوک گرانی دارو، یک شوک تدریجی و به شدت کُشنده است؛ البته هنوز ابلاغ رسمی دولت برای ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی دارو وارد معادلات بازار نشده اما قیمت اخیرِ داروها رکوردهای سابق را جابجا کرده است.

به گزارش خبرنگار ایلنا، دارو از نان شب واجب‌تر است؛ وقتی یک عضو خانواده بیمار است، آب خوش از گلوی هیچ کس پایین نمی‌رود؛ کل خانواده درگیر بحرانی‌ست که رفع آن پول زیاد و حوصله بسیار می‌خواهد و گاهی با صرف زمان و پول هم حل نمی‌شود!

شوربختانه بحران دارو و تجهیزات پزشکی که از زمستان سال قبل آغاز شده، با شتاب به سمت وخامت بیشتر پیش می‌رود؛ تا کنون متوسط افزایش قیمت داروهای شرکت‌های داروساز ایرانی بین ۳۰ تا ۴۰ درصد و متوسط افزایش نرخ داروهای خارجی (داروهای توصیه شده توسط پزشکان متخصص) بیش از ۱۰۰ و گاهی ۲۰۰ درصد است و البته با توجه به سیاست‌های ارزی دولت در سال ۱۴۰۴، هنوز یک موج سنگین گرانی دارو در پیش است.

در روزهای اخیر، رئیس سازمان غذا و دارو اعلام کرده است: با توجه به حذف ارز ترجیحی ۴۲۰۰ تومانی از ابتدای امسال، نرخ جدید تخصیصی برای واردات دارو و تجهیزات پزشکی ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین شده است. مهدی پیرصالحی اضافه کرده است «هنوز دستورالعمل تخصیص ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی برای واردات دارو و تجهیزات پزشکی از سوی دولت ابلاغ نشده و در حال حاضر منتظر تصمیم نهایی هستیم».

به این ترتیب، قرار است ارز واردات دارو با یک جهش بسیار بلند، بیش از شش برابر گران شود؛ رسمیت یافتنِ تورم بیش از ۶۰۰ درصدی ارز واردات دارو و ابلاغ آن از سوی دولت، برزخ بازار دارو را به یک جهنم اساسی بدل می‌کند، موجی سنگین از گرانی داروها نه فقط برای اقلام خارجی (که البته در مواردی حیاتی هستند) بلکه برای داروهای ایرانی که مواد اولیه آن‌ها با ارز وارداتی از خارج از کشور می‌آید، از راه می‌رسد؛ این موج سنگین، طبقه کارگر و مزدبگیر کشور را به طرفه‌العینی در خود غرق خواهد کرد.

و احتمالاً به دلیلِ انتظار برای این گرانی جدیدِ دستوری و از بالا فرموده! است که در حال حاضر بسیاری اَقلام دارویی در بازار نایاب شده‌اند؛ در روزهای اخیر، بیمارانی با ما تماس گرفته‌اند که موفق به پیدا کردن داروهای بیماری‌های قلب و عروق از جمله «آدانکور ۲۰» نشده‌اند؛ به گفته آن‌ها، مدتی است که این داروها نایاب شده‌اند و در دسترس نیستند.

همچنین یک کارگر از پیدا نشدن داروهای اعصاب و روان از جمله قرص «پیموزاید ۴» که یک قرص اصلی‌ست خبر داد و گفت: فرزندم بیماری اعصاب دارد و وقتی این داروها نباشد و مصرف نکند، زندگی خودش و ما را سیاه می‌کند، پزشک توصیه کرده که از زیر سنگ هم شده دارو بیابید (ترجیحاً نمونه خارجی) تا حتماً مصرف کند. اما ما به سختی و پس از جستجوی بسیار و پیدا کردن پارتی، فقط ۴ عدد ایرانی آن را پیدا کردیم.

این داروها از زیر سنگ هم پیدا نمی‌شوند..... برخی دیگر از داروها هم در صورتی که موجود باشند، قیمت چندبرابری نجومی دارند و وسع اکثر مردم به مصرف دائم آن‌ها نمی‌رسد؛ در این شرایط، ضرورتی به نام درمان نادیده گرفته می‌شود، توقف اجباری و ترک درمان، امروز دیگر یک پدیده نادر نیست. فرودستان و طبقات زیرین و حتی میانی مزدبگیران، «مجبورند» از خیر درمان بگذرند و این انتخاب تلخ بیشتر در مورد بیماری‌های خاص مصداق پیدا می‌کند.

شوک گرانی دارو، یک شوک تدریجی و به شدت کُشنده است؛ البته هنوز ابلاغ رسمی دولت برای ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی دارو وارد معادلات بازار نشده اما قیمت اخیرِ داروها رکوردهای سابق را جابجا کرده است.

برخی داروسازها در زمستان سال گذشته، از قیمت‌های جدید اقلام تولیدی خود رونمایی کردند اما دوباره در روزهای آخر فروردین، برخی از شرکت‌های داروسازی خبر از افزایش قیمت می‌دهند. برای نمونه، براساس اعلام شرکت کارخانجات داروپخش، این شرکت قیمت ۷۵ قلم از محصولات خود را به طور میانگین ۳۳ درصد افزایش داده است. براساس این لیست، میزان افزایش قیمت برخی از داروها بین ۱۰ تا ۲۰ درصد، برخی داروها حدودِ ۳۰ تا ۴۰ درصد و تعدادی هم بیش از ۵۰ درصد بوده است. باید پرسید، قیمت دارو در اردیبهشت و خرداد چقدر می‌شود و با این اوصاف، مزدبگیران کم‌درآمد از جمله کارگران به خصوص کارگران بازنشسته به چه مصائب لاینحلی گرفتار می‌آیند؟

آیا بازنشستگان از پس هزینه‌های سنگین دارو برمی‌آیند؟ «علی اکبر عیوضی» دبیر کانون بازنشستگان تأمین اجتماعی تهران از وضعیت وخیم بازنشستگان و دلشوره‌ها و نگرانی‌های سختِ بیمارداری می‌گوید: متاسفانه دارو و درمان تبدیل به یک معضل جدی شده؛ بازنشستگان عضو تمام بیمه‌ها هستند، بیمه پایه، بیمه مکمل، بیمه طلایی و ... اما بازهم هزینه‌های دارو و درمان‌شان تأمین نمی‌شود. قیمت دارو آن‌چنان زیاد است و این بازار چنان بی‌ثبات است که هیچ بیمه‌ای جواب نمی‌دهد.

بیمه‌گرها قادر به پوشش هزینه‌های متورم دارو نیستند؛ عیوضی می‌گوید: تأمین اجتماعی بدهی داروخانه‌ها را می‌دهد و با آن‌ها تسویه حساب می‌کند اما همان زمان دوباره قیمت داروها بالا می‌رود و باز تأمین اجتماعی به داروخانه‌ها بدهکار می‌شود

ضمن اینکه سطح پوشش بیمه‌ها حتی بیمه مکمل پایین است؛ قیمت بسیاری از داروها به خصوص داروهای خاص و باکیفیت، تقریباً آزاد محاسبه می‌شود.

این عضو کانون از بازنشستگانی می‌گوید که مراجعه می‌کند و فریادرسی ندارند: بیماری خاص دارند و نمی‌توانند پول دارو را بدهند، در نتیجه درمان را قطع می‌کنند.

او تاکید می‌کند که مراجعان بسیاری داریم که قادر به تهیه داروهای بیماری‌های خاص خود نیستند، هیچ کس هم پاسخگو نیست، نه وزارت بهداشت پاسخگو هست، نه تأمین اجتماعی و بیمه تکمیلی پاسخی می‌دهد و نه دولت و مجلس وظیفه بر گردن می‌گیرند.

این بحران حاد فقط به دارو محدود نمی‌شود؛ هزینه‌های تجهیزات پزشکی، خدمات کلینیکی و به خصوص خدمات بستری به شدت افزایش یافته؛ کارگر و بازنشسته به توصیه پزشک معالج خود به یک بیمارستان خاص مراجعه می‌کند اما در اولین گام از آو پول کلانی می‌خواهند تا بستری شود؛ پول نباشد، از بستری هم خبری نیست حتی اگر بیمار در حال احتضار باشد یا به عمل جراحی حیاتی نیاز داشته باشد. در واقع وقتی پول نباشد، بیمارستان بیمار را با خشونت بسیار طرد می‌کند و به خیابان می‌اندازد.....

به گفته کارشناسان، در ماه‌های اخیر پرداخت از جیب بیمار در حوزه سلامت بیش از ۵۰ درصد افزایش یافته و در نتیجه، کارگران و بازنشستگان با درآمد محدود و بدون داشتن سرمایه‌های انباشته، از درمان انصراف می‌دهند اما احتمال بدتر شدن اوضاع، احتمالی جدی‌ست؛ براساس اعلام سازمان غذا و دارو، «از ماه آینده فرآیند خرید و ذخیره‌سازی دارو و تجهیزات خاص به‌صورت رسمی با دلار ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی آغاز می‌شود» و پس از آن، گودالی عمیق به نام درمان پیش پای مردمان فقیر و طبقه متوسط جامعه باز می‌شود که پریدن از آن و «سلامتی» را در آغوش کشیدن، کار حضرت فیل است!